

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 210/2023
09.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Невенке Важић, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Николе Јасика, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К 986/20 од 14.11.2022. године и Кв 1062/22 од 10.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Николе Јасика, поднет против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К 986/20 од 14.11.2022. године и Кв 1062/22 од 10.01.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови К 986/20 од 14.11.2022. године, у ставу првом, утврђена је висина трошкова кривичног поступка у предмету К 986/20 у висини од 187.970,00 динара. Ставом другим, наложено је окривљеној АА да у року од 15 дана од правноснажности решења под претњом принудног извршења на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 10.000,00 динара. Трећим ставом изреке решења делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка приватног тужиоца ББ, па је наложено окривљеној да у року од 15 дана од правноснажности решења под претњом принудног извршења, истој на име трошкова кривичног поступка плати износ од 177.970,00 динара, уплатом на рачун пуномоћника, адвоката Слободана Петковића, на означени број текућег рачуна.

Решењем Основног суда у Старој Пазови Кв 1062/22 од 10.01.2023. године одбијена је као неоснована жалба окривљене АА изјављена 01.12.2022. године путем браниоца, адвоката Николе Јасике против првостепеног решења.

Иако бранилац окривљене АА, адвокат Никола Јасика наводи да захтев за заштиту законитости подноси против правноснажног другостепеног решења, из образложења

захтева произилази да је исти поднет против оба нижестепена решења. Као разлог подношења захтева бранилац наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док из образложења произилази да је исти поднет и због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев и преиначи другостепено решење у погледу висине досуђених трошкова кривичног поступка у смислу навода захтева и обавезе приватног тужиоца ББ да окривљеној плати трошкове састава жалбе против првостепеног решења и захтева за заштиту законитости у укупном износу од 66.000,00 динара или да исто укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

У захтеву се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводима да је суд неосновано приватном тужиоцу ББ досудио трошкове кривичног поступка на име састава поднеска од 05.01.2022. године, који поднесак према наводима браниоца не представља неопходну радњу приватног тужиоца у смислу нужних трошкова за вођење кривичног поступка, јер се иста тим поднеском само изјаснила да нема примедбе на налаз вештака и да истог не треба позивати на главни претрес, те да због квара на возилу није чула изјаву сведока ВВ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи захтева били су предмет разматрања Основног суда у Старој Пазови који је поступао по жалби браниоца окривљене изјављеној против првостепеног решења К 986/20 од 14.11.2022. године. Другостепени суд је ове наводе оценио неоснованим и о томе на другој страни у трећем ставу другостепеног решења изнео у свему јасне, детаљне и аргументоване разлоге, налазећи да се предметним поднеском од 05.01.2022. године, указује на чињенице које говоре у прилог приватне кривичне тужбе и предлаже извођење доказа који је суд у даљем току поступка усвојио – да се позове сведок ВВ ради суочења са приватним тужиоцем, које разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне, те, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на ове разлоге и упућује.

Поред овога, бранилац у захтеву наводи да је приватни тужилац преко пуномоћника захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка, поред осталог тражила накнаду за трошкове превоза пуномоћника сопственим возилом само на релацији Инђија – Стара Пазова, а суд јој је досудио трошкове превоза и на релацији Стара Пазова – Инђија,

који захтевом није тражен. На тај начин, према ставу браниоца, суд је прекорачио овлашћења, јер није био овлашћен да приватном тужиоцу досуди већи износ трошкова кривичног поступка од онога који је захтевом пуномоћника приватног тужиоца тражен. И ови наводи браниоца представљају повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а не битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, како то наводи бранилац окривљене у поднетом захтеву.

Из списка предмета произилази да је приватни тужилац ББ путем пуномоћника, дана 21.09.2022. године поднела захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, којим је тражено да суд обавезе окривљену АА да јој плати износ од 204.920,00 динара, на име процесних радњи предузетих током поступка од стране њеног пуномоћника, а које радње су у захтеву таксативно и прецизно опредељене, а међу којима је и превоз пуномоћника сопственим возилом у 6 наврата, на релацији Инђија – Стара Пазова у износу од 7.200,00 динара.

Одлучујући о трошковима кривичног поступка, првостепени суд је утврдио да је поднети захтев делимично основан и приватном тужиоцу досудио трошкове кривичног поступка у укупном износу од 177.970,00 динара, детаљно наводећи за које радње пуномоћника, приватном тужиоцу припадају трошкови поступка и у ком износу, док је исти одбио за износ од 26.950,00 динара. Приватном тужиоцу је овим решењем, које је у свему потврђено другостепеним решењем, поред осталог, досуђен износ од 6.000,00 динара на име трошкова превоза пуномоћника сопственим возилом, у 5 наврата, на релацији Инђија – Стара Пазова.

Како је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка на име превоза пуномоћника сопственим возилом на релацији Инђија – Стара Пазова, приватном тужиоцу досуђен износ од 6.000,00 динара уместо тражених 7.200,00 динара, то Врховни касациони суд налази да супротно наводима браниоца окривљене, приватном тужиоцу није досуђен већи износ ових трошкова, од оног који је захтевом тражен и који јој по закону припада, обзиром да трошкови превоза адвоката од седишта канцеларије до седишта суда пред којим је предузимао радње, подразумевају како трошкове доласка у суд, тако и трошкове повратка адвоката у адвокатску канцеларију, без обзира на то да ли је то у захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка, прецизно наведено.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима бранилац окривљене указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Преосталим наводима поднетог захтева бранилац окривљене, сопственим тумачењем одредаба Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, оспорава чињенична утврђења суда у погледу начина обрачуна и висине досуђених трошкова за превоз приватног тужиоца на релацији Стара Пазова - Инђија, што представља чињенично, а не правно питање, односно повреду члана 440. ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, па се у ове наводе захтева, Врховни касациони суд није упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић